

DONARÁ

UNA

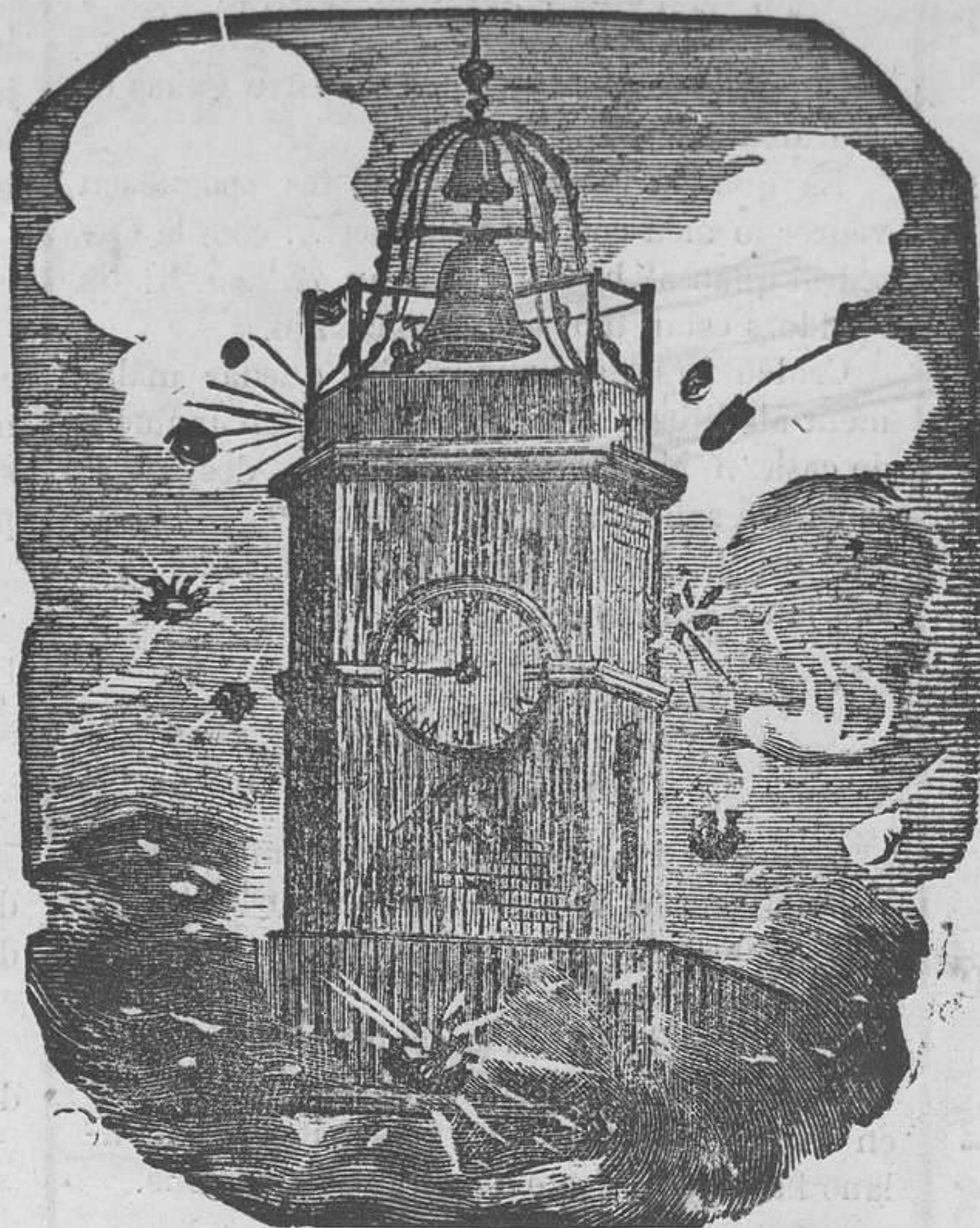
BATALLADA

CADA

SEMANA.

SI SE 'N VENEN MOLTAS

tocarà á somatent

SE VEN

A

2 QUARTOS

PER

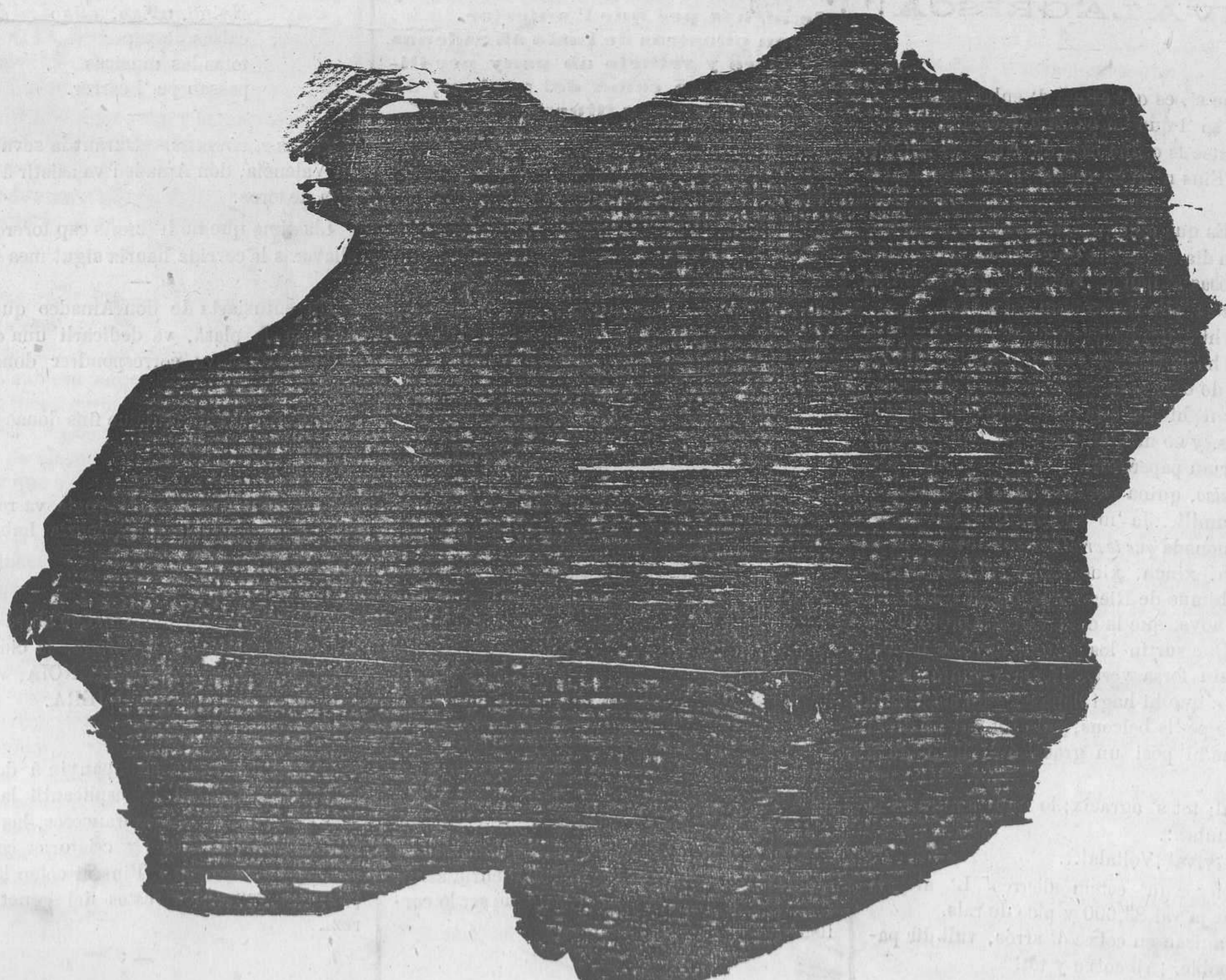
TOT ARREU.

ADMINISTRACIO

Rambla del Mitj, 20.

LA CAMPANA DE GRACIA

SEMANARIO BILINGUE.

TITULO 1.º DE LA CONSTITUCION.

«Artículo 17: Todo español tiene derecho de emitir libremente sus ideas y opiniones ya de palabra ya por escrito, valiéndose de la imprenta o de otro procedimiento semejante.»

¡¡¡ Viva la llibertat de imprenta!!!

¡¡¡ Viva 'l ministeri radical!!!

La Campana de Gracia del dijous ha sigut recullida y denunciada.

¡Endevant las hatxas!
¡Viva la llibertat de imprenta!

¡VIVA LA GRESCA!

Es que si, es qu' estem d' enhorabona.

Jo no sé 'l que 'm passa d' alegría.

¡Mirintse'ls quina cara de contents fan tots ells!... ¡Fins n' hi ha que s' han engreixat y tot!...

¡Oh! Es que ab aquestas cosas no s' hi troban cada dia. Cada dia no es festa.

Las cosas s' han d' aprofitar. La ocasion la pintan calva, ells l' aprofitan y fant bé...

¡Si n' hi deurá haber de festas!

Hi ha home que ja está preparant tots los bonichs de casa seva.

Altres n' hi ha que han olorat refrescos y banquetes, y no menjan gaire per tenir gana y poder fer un paper lluit.

¡Ah salao, quina gresca que 's prepara!

¡¡¡ Brum!!!... Ja 'm sembla que sento salva... ¡Canonada que te crió!

¡Xinch, xinch, xinch!... Ja 'm sembla que sento l' himne de Riego y la marxa real.

¡Alsa noys, que la cosa va bel Aprofiteu la ocasió. Que surtin los gegants y 'ls nanos; que possin forsa vert... forsa verdura pe 'ls carrers... que hi hagi bona cosa de cobre-llits y llansols pe 'ls balcones, y de nit qui no tinga hatxa que hi posi un grasol ó 'l llum de la cuina.

Tot val; tot s' agraeix; lo que 's mira es la bona voluntat...

¡Viva! ¡viva! ¡Vóltala!...

¡Ay senyor qu' estem alegres! L' alegría solsament ja val 83,000 y pico de rals.

Y fins anirán en cotxe d' arrós, vull dir pagant lo poble. ¡Ab cotxe y tot!

Vaja, vaja, aixó s' ha d' arreplegar.

Gangas d' aquestas no n' hi ha cada dia...

Estich tant content, que 'm venen ganas d' anarmen á pendrer un gelat.

Es que jo voldria que vostes poguesen veurer lo meu cor. Lo tich obert... com la Catedral quan s' hi canta algun *Tedeum*. Ni 'ls regilors estan tant contents com jo.

Crídeu forsa, are que no feu quedar malament als lliberals de la Plassa de San Jaume y de casa 'n March de Reus. Crídeu, desganyiteus. ¿Ja sabeu la senya quina es?

¡Viva 'l... No 'us ho vull dir: allavoras tant sabriau vosaltres com jo.

X.

BATALLADAS.

Arriba un gran personatge: tres mil personas 'l van á veurer, mes que res, per curiositat.

D' aquestas tres mil n' hi ha cent que cridan: ¡viva Don Fulano!

Las otras dos mil nou centas callan.

L' endemá 's llegeix lo següent telégrama en un diari, partidari del personatge: don Fulano ha sigut objecte de vivas aclamaciones.

La Junta de la Casa de Caritat ha anunciat la venta de

Tres mordassas de ferro ab paleta del mateix metall, per subjectar la llengua del pacient, y ab pany.

Set argollas de ferro ab cadena per subjectarlos á la paret, y ab pany.

Una argolla de telxit de fil-ferro ab puntas agudas en la part interior.

Un parell de grillets subjectats per una barra de ferro, de pes á prop de mitja arroba.

Set parells de grillets de ferro y de menys pes que l' anterior.

Deu pilastras de fusta ab cadenas de ferro y grillets ab pany per lligarlos en la cama del pacient, de pes cada un nou lliuras,

La Junta republicana ha hagut de ser la que ha acabat ab los vestigis inquisitorials que quedaban encara en aquell assil de beneficencia.

No fem comentaris. Cantin papers y mentin barbas.

Sembla que l' atmósfera ha cambiat.

L' altre dia n' hi va haber una de trons y llamps que ja, ja.

Veurem demá quin temps farà.

¿Com estem? ¿Ja están preparats?

Jo ja tinch á punt lo llum de la cuina.

Aconsellem als progressistas que fassin us de las pastillas de cargol, molt bonas per aclarir la veu y evitar lo rocall.

Han arribat cinch caballs briosos, bonichs, de bona estampa.

La *Imprenta* diu que n' hi ha un de soberbi.

Deurá ser lo que deurá montar don Amadeu.

Las portas del palau ahont va anar á posar don Amadeu, en Valencia, varen ser mulladas ab aigua ras.

¿Ab aigua ras ó ab petroli?

Aixó s' hauria d' aclarir, per saber qui es lo culpable. Perque si era petroli, deuria ser la *Inernacional* y si era aigua rás degué ser lo carlisme.

Ell y ella ja están reconciliats. En Xacó y la Beleta ja han fet las paus. De modo que are ja viuran en llegítim y perpétuo matrimoni. Ell ja s' ha olvidat d' ellas y ella ja 's deu haber o'vidar d' ell.

Vaja, vaja, me n' alegro molt.

Ella viatja d' incógnit y ha prés lo títol de comtesa de Toledo. ¡Se 'n recorda d' Espanya!... ¡Li té carinyo al nostre pais!... ¡Ay senyor! ¡Ella pogués tornar!... Pero... ¡no pas per are germana!

Lo patriarca de las Indias está fent gestions per jurar la Constitució... y cobrar.

Si cobra... jurará.

Pagant, sant Pere canta.

—¿Qui es lo príncep Humbert, que segons diuhen té de venir á reunirse á Barcelona ab don Amadeu?

—Es l' hereu de la corona d' Italia.

—¿L' hereu? ¿Donchs que la corona passa de pares á fills?

—Aixis sembla.

—Pero 'l pare pot ser un home de talent; mes... ¿y si 'l fill no 'n té? Lo pare pot ser un home de bons sentiments... pero ¿y si 'l fill, pe 'l contrari, es un home sanguinari? Vaja, lo principi hereditari no pot anar ni ab curriolas.

—Ni l' electiu tampoch, quan se tracta de reys.

—Es clar, es clar, lo millor es la República Federal.

—Aquesta, noy, aquesta: la nostra.

Lo Papa ha enviat un mil-lió de franchs á la iglesia de Constantinopla. No hi ha com tenirne bona cosa.

Nyigo, nyigo, nyigo

calsas de paper

totas las musicas

passan pe 'l carrer.

Panem et circenses.—Durant la seva estancia en Valencia, don Amadeu va assistir á una corrida de toros.

Llastima que no h' morís cap torero, perque allavoras la corrida hauria sigut mes bona.

Un entusiasta de don Amadeu que 's trobaba en la plasa, va dedicarli una quarteta, y l' obsequiat va correspondrer donantli un puro.

¡Oh democracia real que fins donas puros als poetas!

Si per quatre versos lo poeta va rebre un puro, per una décima ne deuria haber rebut dos y mitj.

Ja es segur que don Amadeu anirá á visitar la immortal ciutat de Girona, la ciutat **QUE TANT HEROICA RESISTENCIA VA FER Á LA INVASIÓ ESTRANJERA.**

Las personas que acompanyin á don Amadeu á Girona, farán bé esplicantli la historia dels tres sitis contra 'ls francesos, las heroicitats dels vells, donas y criaturas contra 'ls soldats de Napoleon... Fins si volen lo podrán portar á veurer los restos del general Alvarez...

Don Amadeu ha visitat tots ó quasi tots los establiments de beneficencia de Valencia. També deurá visitar los de Tarragona, Barcelona y demés ciutats que vagi visitant.

Al fi del viatge, podrà deduir que en Espanya hi ha molta miseria.

¡Molta miseria y molts miserables també!

LA MARXA REAL.

Descubrius progressistas. ¿Que feu ablosombrero posat? ¿No sentiú los ecos de la marxa real? ¿No sentiú la música simbólica de una institució agonisant que 'us diu que no podeu estar cuberts?

Treyeuse lo sombreto. ¡Abaix los barrets y las gorras!

¿No sentiú que 'ls ecos de la marxa real us indican quin es lo vostre deber? ¡Abaixeu lo cap, inclineu lo front! ¡Agenolleuse, ques'acosta lo vostre senyor, lo vostre amo, y quan passi es precis que us trobi humils, reverents, sumisos... Quan la música toca la marxa real no podeu estar drets. Oscurantistas sostenedors de la monarquia, mantenedors de una forma de govern incompatible ab la llibertat dels pobles... humilleus al sentir los ecos de una marxa regia per vosaltres, fúnebre pe 'ls amants de la llibertat dels pobles...

¿Es possible? Acabo de sentir lo xiulet de la locomotora y poch despres, cinch minuts despres, he sentiú los ecos de la marxa real...

¡Lo xiulet de la locomotora y 'l eco de la marxa real!...

L' eco del progres, de la civilisació, de la llibertat y l' eco de la reacció, del oscarantisme, del retroces... ¿Si 's disputaran eixos ecos l' imperi en lo mon?

¡Ah! no; se senten los ecos de la marxa real porque arriba lo jefe del Estat, porque arriba 'l rey. ¿Com? La locomotora, la velós locomotora que salva ja ab rapides assombrosa las distancias mes inmensas, y encara hi ha reys en lo mon...? ¿Ve 'l progres, y la reacció encara no es fora? ¿Vé la civilisació y l' oscurantisme encara está en peu?

Xiula, pobra locomotora, xiula, y potser algun dia lograrás ofegar los ecos de la marxa real.

¡La marxa real! ¡Quants recorts conté per mí la marxa real!

Quan la sentho, lo cor se 'm subleva.

Si, se 'm subleva porque no puch veurer impassible als meus germans convertits en lacayos. ¡Pobres! Porque portan trajes brodats se figuran ser de elevada categoria y no saben compendrer que son gent de *librea*...

Quant sentho la marcha real crusen per la meva imaginació un sens fi de ideas...

Recordo que la marxa real es lo rastre que ha deixat l' absolutisme. Al sentir sos ecos, recordo á Brabo, Padilla y Maldonado, recordo á Riego, Jovellanos y Torrijos... Recordo... una historia de crims, de delictes, d' infamias... Recordo á Isabel primera, á Carlos primer, á Fernando septim...

¡Marxa real... marxa real! ¡Y encara hi ha qui t' escolta ab sanch fredal! ¡Y encara hi ha qui 's descubreix al sentir sos malehits ecos!

Y gesan dirse liberals los que á tal estrem portan lo seu amor á lo passat, á lo que tots creyam que no tornaria!...

X.

Si s' escoltan á n' en Ruiz Zorrilla, Espanya está entussiasmada. Lo que ha fet Valencia per don Amadeu no té exemple. Ha sigut una cosa may vista. Me sembla que 'n Ruiz Zorrilla deu gastar vidres de multiplicar.

Lo corresponsal d' Albacete de la *Epoca* descriu aixis l' arribada de don Amadeu en aquella ciutat:

«Al baixar lo regi viatger del wagó, un toch d' atenció va fer la primera senyal d' entussiasme, y 'ls estrepitosos acorts de la música, que tocaba la marxa en la estació, varen donar la veu d' alerta als POCHS CURIOSOS que transitaban pe 'l carrer de Salamanca.»

«La comitiya, precedida de quatre batidors de la guardia civil y dos vigilants d' ordre públich, que gorra en ma capitanejaban 15 ó 20 xicots á qui encomaná la manifestació d' entussiasme,» se posá en marxa desde la estació, podentho fer ab prou desahogo, tota vegada que no passaria de «cent» lo número de persnas que ocupaban las aceras y carrers del curs.»

Los balcones, «tancats molts, per sense guarnirne un sol dels corresponents á segons pisos, á penas contenían no mes que eixa hermosa que sempre realsa 'ls espectacles mitat del públich y festas populars.»

Lo meu amich *Gil Blas* de Madrit se ocupa molt y ab molta gracia del viatge de don Amadeu.

Perque ho vegin 'ls vull reproduir lo següent suelto:

«Lo rey, imatge de Deu, visitarà la imatge de la verge de Montserrat.

M' agradaria assistir á n' aquesta entrevista d' imatges.

Me recordo de que quan donya Isabel va visitar la célebre coba 'd aquellas montanyas, la portaban en *andas* quatre mossos de la Escuadra.

Are podran transportar al rey quatre cipayes. La naturalesa es previsorá: may destrueix res sense crear lo que la té de sustituir.

¡Sigan compassius!

¡Fasintho per Deu!

¡Un aplauso, un crit, una senya ab lo mocador, un colomet, uns versos encara que sigan d' en Balaguer, que Deu los ho pagarà.

¡Fasintho!

Nostre senyó 'ls hi toqui 'l cor!...

¡Nanch... nanch... nanch!

No tocan á somatent.

No 's pensin que hi hagi cap sublevació.

Com plou y llampega en gran y fins trona, una campana de un poble vehí... toca á mal temps!

—Si sapigues que habia de fer cas de mí, li demanaria que no vingués. Pero com no 'n deurá fer cas, es clar, vindrá.

¡Vosté mateix!...

Are no 's espantin. Quan sentin tirar no se 'n vagin á casa. Los tiros no voldrán dir que s' hagi proclamat la lley marcial. De cap manera.

Voldrán dir que arriba á Barcelona don Amadeu.

Ahont va ser festejat don Amadeu, en Valencia, va ser en los cuartels.

L' exercit, sobre tot l' exercit.

Si hem de creurer, diu *la Ignaldat*, als tres amichs corresponsals de Albacete, Al y altres pobles del transit, la concurréncia gent als punts designats per las algas reals ha estat escasíssima; los vivas pochos, frets y destemplats; l' entussiasme gatiu, y la indiferencia universal y elotíssima.

«Ni llums, ni domassos, ni serenatas, archs de triunfo é de fullaraca, ni ovacions, ni enhorabonas; res, sino tropa á la dreita y á la esquerra del camí, molt bombo y molt corneti de pistó.

Un diari de Madrit se queixa porque 'l viatge de don Amadeu, mes que res, sembla un passeg militar.

Diu qu' es una parada continua.

¡Y tal parada!

Y lo mes bo es que hi ha batalló que ja deu haber sigut revistat duas ó tres vegadas.

Vaja, que no s' ho debian pensar que avans d' ahir publiquese un número extraordinari de la *Campana*. Vostes sigan constants y ja veurán com ens portem.

Hem observat que ab la vinguda del rey hi ha molt moviment de tropas. Tots los dias van y venen escuadrons y regiments.

Com don Amadeu té las simpatías del poble...

Diuhén qu' es tant bo, que retira dejorn, que reb á tothom tant bé...

Jo també faig tot aixó y ningú 's recorda de mi per donarme un bon tros de turró.

No es solsament en Barcelona ahont veyem arbitrariedades y veneracions contra la prempsa. En Valencia y Zaragoza han sigut encarcelats diferents escriptors publichs.

—Home, ¿'m sabria dir porque han donat al amnistia?

—Per tenir gent per processar.

Sembla que la afició á fer guerra á la *Campana de Gracia* s' va desarrollant.

Pero ¿y la llibertat? ¿Y la revolució?

La *Junta de festas populares* va anunciar la subasta per la construcció del hipódromo pe 'l dia 1 á las tres de la tarde; las proposicions habian de ser fetas á n' aquella hora á plech tancat.

Ab arreglo á las condiciones imposadas per la Junta, per ningú mes que per la Junta, presentaren proposicions don Pere Sunyer y don Joseph Pellicer. Habent sigut la d' aquest últim la mes ventatjosa, á n' ell foren adjudicadas las obras en la sessió de la nit del mateix dia 1, acort que se li notificá verbalment lo dia 2 á las 10 del dematí.

De prompte... tota la formalitat se 'n va anar á rodar, la gravetat de la Junta se 'n va anar á passeig y passant per sobre de totas las formalitats, de la paraula empenyada y del compromís contret, se deixá á un recó al concessionari ys' adjudicaren las obras á l' arcalde de barri, fuster, progressista, oficial dela milicia y comendador de Isabel la Católica y de Carlos tercer, senyor don Joseph Amat, sent de notar que aquet senyor va presentar sos

vintiquatre horas després de lo previn-
gi 'l publich de la imparcialitat y bona
la junta.
bem fer constar, que mentres tingué lloch
basta, lo seyor Amat la presenciaba fent
apuntacions que mes li convenian.

Ha arribat lo general Milans del Bosch. Lo
mateix dia de la seva arribada va revistar la
caballeria y cridar: ¡viva 'l rey!

Podria enviar á continuació lo següent tele-
grama.

Veni, vidi... y vaig cridar ¡viva 'l rey!

Diu la *Igualdad* que en un arch de triunfo de
Valencia, aparegue la següent descripció:

AL REY LA TERTULIA
DON AMADEU PROGRESSISTA.

Los progressistas son iguales per tot arreu.

A tot arreu ahont arriba 'l rey forman las
tropas y ell passa pe 'l mitj del cordó.

De modo qu' entre 'l rey y 'l poble hi ha l'
exercit.

Ferré, ha sigut condemnat á mort.

Assi, á la deportació en un reducte fortificat.

Urbain, á treballs forsats perpetuament.

Billioray, á la deportació en un recinto forti-
ficat.

Jourde, á ls simple deportació.

Trinquet, á treballs forsats perpetuament.

Champy y Regère á la deportació en un re-
ducte fortificat.

Lullier á pena de mort.

Paschal Grousset, Verdure y Ferrat á la de-
portació en un reducte fortificat.

Clement, á tres mesos de presó.

Courbet, á sis mesos de presó y 500 francs
de multa...

Aixó va com va.

Com han guanyat ells, com han tingut mes
elements, per aixó condemnan.

Si la *Commune* hagués triunfat, los condem-
nats haurian sigut eils.

Es qüestió de forsa.

Han sigut venuts á pública subasta los cot-
xes de Napoleon tercer.

Are falta que á la major brevetat se 'n pu-
gan vendre d' altres.

Un periodista diu que la actual dinastia es
gloriosa.

Com qu' es filla de la *gloriosa*

Don Amadeu ja es fora de Valencia. Ja ha
estat en Sagunto, Castelló, Tortosa y á n'
aquestas horas se troba en Tarragona. Per
tot... *grandes ovaciones, vitores inmensos, aclama-
ciones indescriptibles*.

Hem vist un escrit de la *societat del Born*,
suscrit pe 'l president senyor Junyent, en lo
que 's fa constar que dita asociació res té que
veurer ab lo grabat que varem publicar abuy
fa vuit dias.

No s' espantin, homens, no s' espantin, no
tingan por: no 'ls portarán al ponton...

¡Y qui 'ls hi ha dit á vostés qu' aquella lá-
mina era política?

Nosaltres estem en lo nostre dret publicant
láminas y grabats representant las costums de
Barcelona y res mes.

La *Independencia* publica un article que por-
ta 'l següent lema:

Diuen que 'ls reys venen
montats en llurs caballs,
jay que no sé si venen,
si venen ó sé 'n van!

Aquets quatre versos són d' una poesia de
don Victor Balaguer.

Son curiosos los següents telégramas oficia-
ls de quan donya Isabel segona va anar á An-
dalucia.

Andujaro 13 de Setembre de 1862.

Durant lo viatge desde las Correderas fins á
n' aquesta ciutat, SS. MM. han sigut objecte
d' una ovació extraordinaria é indescriptible.

Las poblacions enteras s' agrupaban a la
carrera, per saludar y aclamar, ab entusias-
me difícil de descriure, á la real familia.

En las Navas de Tolosa, los reys varen ado-
rar la creu de ferro que presidi al reys cristians
en aquella jornada, tant fatal per las hostes
agarenas. Lo poble, conmogut devant l' es-
pectacle que oferian sos monarcas en aquest
acte religiós, y que tants recorts despertaba
en sos cors espanyols y cristians, aclamaba á
Isabel 2.ª ab frenética alegría.

En Bailen, SS. MM. contemplaren lo camp
ahont van rendir sas armas l' exercit del ge-
neral Dupont. En aquesta ciutat lo recibiment
ha sigut brillant y commovedor.

L' espectacle que ofereixen las poblacions
d' Andalucia, convertidas per la adhesió á sos
reys en un vergel, es tant animat com sorpren-
dent. Sas magestats están altamente satisfetas
y joyosas de la espontaneitat ab que 'ls pobles
las reben y aclaman.

Lo següent telégrama es de quan va anar á
Zaragossa.

A las cinch de la tarde.

SS. MM. han fet sa entrada en la capital: en
lo curs 'ls saludaba un poble inmens.

Las aclamacions y probas d' entusiasmo s'
han repetit incesantment.

Al sortir SS. MM. de la iglesia del Pilar y
al presentarse en los balcones del real allotja-
ment, han sigut inmensas, entusiastas, indes-
criptiblas las aclamacions.

Los telégramas qu' are venen son de quan
va venir á Barcelona.

Barcelona 23.

SS. MM. entran en palacio despues de un
llarch passeig á peu, recorrent los carrers de
la població, per lo que ha sigut difícil transi-
tar en mitj de la extraordinaria concurrencia,
que, desitjosa de saludar y aclamar á sos reys,
ha donat solemnes probas de sa adhesió y en-
tusiasme.

400,000 animas reunidas en aquesta ciutat,
aclaman continuament á S. M.

Barcelona 27 de setembre de 1860.

Abuy s' ha dignat S. M. visitar l' establi-
ment fabril de la *Espanya industrial* y despues
ha distribuit ab sa ma regia los premis als ar-
tesans que per sa virtud y laboriositat, s' han
fet dignes d' aquesta recompensa.

Quan donya Isabel va visitar l' hospital de
Barcelona, los malalts li varen regalar aquesta
décima que segurament la degué fer algun
poeta que tampoch debia estar gaire bo.

Diu aixís:

*¿Vos señera os dignais
visitar este hospital?*

*Con benevolencia tal
el corazon nos robais.*

*¡Si amor, oh reina! buscais,
contad con el nuestro, si,
porque al vernos hoy aqui
nuestros males olvidamos
y eterno amor os juramos
con delirio y frenesi.*

ANUNCIS.

SE NECESSITAN BONAS VEUS.

Los que hagin rebut aquet do de la natura-
lesa, poden avistarse ab lo director de la *Fábrica-
ca-d' Esperit publich*.

GRAN FÁBRICA D' ESPERIT PUBLICH.

Aquest acreditat establiment proporciona
ovacions, veus y aplausos, á preus convencio-
nals.

Direcció central.—Madrid.

¡PASTA DE CARGOL Y OUS DEL DIA!

Los qu' estigan en disposició de baladrear
y fe 'l progressista, poden probar la pasta de
cargol y 'ls ous del dia que aclareixen la veu
una manera assombrosa.

¡ULLS DE POLL!

Los que vulguin evitar dolorosas trepitjadas
farán be ahont á ca 'n Napoleou á ferse tallá 'ls
ulls de poll. Recordarse de las empentas.

XARADASSA

Quant jo parlo ab un amich
cosas de poch interés,

li responch ab ma primera
si per cas estich 'l istret.

De segona, repetida,
no m' agrada 'l such ni 'l tall,
y en la closca 'ls sabaters
posan pastetas en gran.

Si ab ma tercera contesto
lo dia que m' casaré,
jo m' quedaré sense núvia
y ella sens home també.

La quarta la trobarás
sense gas, llum, ni fanal,
si la buscas ab cuidado
per l' escala musical.

Hi ha una quarta y segona
en lo barracot de fieras,
que pujat dalt d' una corda
traballa de mil maneras.

Pro l' que m' fa quinta y segona
es l' entrada, si be s' mira:
per un ral seus en un banch
y per dos seus en eadira.

En fi, ells s' arreglarán;
lo que m' interessa mes
es veure al senyor Zorrilla
si fa 'l tot com ha promés.

L' Hereu de Casa.

La Solució, per suposat, dissapte.